

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Recogniti||one Des. Eras-||mi Roterodami.||

Erasmus, Desiderius

Basileae, 1518

VD16 E 3644

Trebellii Pollionis Gallieni Dvo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14277

bella seueris. Valerianū & filius repetet & nepos: sed duces Romani, & omnis Gallia, & omnis Africa, & omnis Hispania, & omnis Italia, & omnes gētes, quæ sunt in Illyrico, atq; in Oriēte, & in Ponto, quæ cū Romanis cōsentiunt, aut Romanorū sunt. Vnū ergo senem cepisti, & omnes gentes orbis terrarū infestissimas tibi fecisti: fortassis & nobis, qui auxilia misimus, qui uicini sumus, qui semper uobis inter uos pugnantibus laboramus. Bactriani, & Hiberi, & Albani, & Thaurōscythæ Saporis literas nō receperūt: sed ad Romanos duces scripserūt, auxilia pollicētes ad Valerianū de captiuitate liberandū. Sed Valeriano apud Persas cōsenescente, Odenatus Palmyrænus collecto exercitu, rem Romanam propè in pristinū statum reddidit. Cepit regis thesauros, cepit etiā quas thesauris chariores habent reges Parthici, cōcubinas. Quare magis reformidans Romanos duces Sapor, timore Balistæ, atq; Odenati in regnū suum ocyus se recepit. Atq; hic interim finis belli fuit Persici. Hæc sunt digna cognitu de Valeriano. Nunc ad Valerianū minorem reuertar. Valerianus iunior alia tēp Gallienus matre genitus, forma cōspiciuus, uerecundia probabilis, eruditione pro ætate clarus, moribus periuicundus, atq; à fratris dissolutione seiunctus, à patre absente Cæsar est appellatus, à fratre, ut Celestin⁹ dicit, Augustus: nihil habet prædicabile in uita, nisi qd' est nobiliter natus, educatus optime, & miserabiliter interemptus. Et quoniā scio errare plerosq; qui Valeriani imperatoris titulo in sepulchro legētes, illius Valeriani redditū putant corpus, qui à Persis est captus: ne ullus error obrepat, mittendū in literas censui, hunc Valerianū circa Mediolanū sepultum addito titulo Claudij iussu, VALERIANVS IMPERATOR. Non puto plus aliquid uel de maiore Valeriano, uel de iuniore requirendum. Et quoniā uereor ne modum uoluminis trāseam, si Gallienū Valeriani filium, de quo iam nobis multus sermo fuit: uel Saloninū filium etiā Gallieni, qui & Gallienus dictus est, huic libro adiungam: ad aliud uolumē transeam. Semper enim me uobis dedidi & famæ, cui negare nihil debeo, neq; possum.

TREBELLII POLLIONIS

GALLIENI DVO.

APTO VALERIANO (enimvero tūde incipienda est Gallieni uita, nisi ab eo præcipue malo, quo eius uita depressa est?) Nutante Rep. cū Odenatus iam Oriētis cepisset imperiū, & Gallienus comperta patris captiuitate gauderet: uagabātur exercitus, murmurabāt duces, erat ingens omniū mœror, quod imperator Romanus in Perside seruiliter teneret. Gallieno igitur & Volusiano COSS. Macrianus & Balista in unum cōeunt, exercitus reliquias cōuocant: & cum Romanū in Oriente nutaret imperiū, quæ facerent imperatorē requirunt: Gallieno tā negligenter se agente, ut eius ne mentio quidē apud exercitū fieret. Deniq;

Deniq; cū pluries eius rei causa cōuenissent, placuit ut Macrianū cum filijs suis imperatores dicerent, ac Remp. defendendā capefferēt. Sic igitur imperiū delatum est Macriano: & causā Macrianū imperandi cum filijs hæ fuerūt. Primū, quod nemo eo tēpore sapientior ducū habebatur, nemo ad res gerēdas aptior: deinde ditissimus, & qui priuatis posset fortunis publica explere dispēdia. Huc accedebat, quod liberi eius fortissimi iuuenes tota mente in bellum ruebant, ut essent legionibus exēplo ad omnia militaria. Macrianus ergo undiq; collectis exercitibus, Orientis partes petijt: atq; ut posset late sibi delatum defendere, & tueri imperiū, bellum sic instruxit, atq; copias sic parauit, ut esset omniū circumspēctus, quæ contra eū poterant cogitari. Idem Macrianus Pisonem unū ex nobilibus principibus senatus ad Achaiā destinauit ob hoc, ut Valentem, qui illic procōsulari imperio Remp. gubernabat, opprimeret. Sed Valens cōperto qd Piso cōtra se ueniret, sumpsit imperium. Piso igitur in Thessaliā se recepit. Vbi missis à Valente militibus cōpluribus interfectus est. Ipse quoq; imperator appellatus cognomēto Thessalicus. Sed Macrianus retēto in Oriēte uno ex filijs, pacatis tamē rebus, Asiam primū uenit, deinde Illyricū petijt: in Illyrico cū Aureolo imperatore, qui cōtra Gallienū imperiū sumpserat, duce Domitiano nomine manū conferuit, unū ex filijs secū habens, & xxx millia militum ducens. Sed uictus est Macrianus cum filio Macriano nomine, deditusq; omnis exercitus Aureolo imperatori. Turbata interim Rep. totóq; penitus orbe terrarū, ubi Odenatus cōperit Macrianū cum filio interemptū, regnare Aureolū, Gallienū remissius agere, festinauit ad alterū filiū Macriani, cū exercitus hoc daret fortuna capiendū. Sed ij, qui erāt cū filio Macriani Quieto nomine, cōsentiētes Odenato, autore præfecto Macriani Balista iuuenē occiderūt: missoq; p murū corpore, Odenato se omnes affatim dederunt. Totius propē igitur Orientis factus est Odenatus imperator, cum Illyricū teneret Aureolus, Romā Gallienus, idem Balista multos Emiscenos, ad quos cōfugerant Macriani milites, cū Quietō, & thesaurorū custode interfecit, ita ut ciuitas penē deleteretur. Odenatus inter hæc quasi Gallieni partes ageret, cuncta eidem nūciari ex ueritate faciebat. Sed Gallienus cognito quod Macrianus cū suis liberis esset occisus, quasi securus rerum, ac patre iam recepto, libidini & uoluptati se dedit. Ludos Circenses, ludosq; scenicos, ludos gymnicos, ludicram etiā uenationem, & ludos gladiatorios dedit. Populūq; quasi uictorialibus diebus ad festiuitatē ac plausum uocauit, & cum pleriq; patris eius captiuitatem mcererent, ille specie decoris, quod pater eius uirtutis studio deceptus uideretur, supra modum lætatus est. Constat autem censuram parentis eum ferre nō potuisse, uotiuūq; illi fuisse, quod imminētē ceruicibus suis grauitatem pater iam non haberet. Per idem tempus Aemilianus apud Aegyptū sumpsit imperiū, occupatis horreis multa oppida malo famis pressit. Sed hunc dux Gallieni Theodotus cōsictu habito cepit, atq; imperatori Gallieno uiuū transmisit. Aegyptus em̄ data Aemiliano per Transthebanos milites factum est ribus, cum Gallienus & in luxuria, & improbitate persisteret. Cumq; ludibrijs, & helluatio

H 3 ni uacaret,

ni uacaret, neq; aliter Remp. regeret, quàm cum pueri fingunt per ludibria potestates: Galli, quibus insitum est esse leues, ac degenerates à ciuitate Romana, & luxuriosos principes ferre non posse, Posthumum ad imperium uocarunt: exercitibusq; consentientibus, q; occupatum imperatorem libidinibus querebatur, contra hunc Theodotus exercitum duxit. Cumq; urbem, in qua erat Posthumus, obsidere cepisset, decernentibus Gallis, Gallienus muros circumiens sagitta ictus est. Nã & per annos VII Posthumus imperauit, & Gallias ab omnibus circumfluentibus Barbaris ualidissime uindicauit. His coactus malis, Gallienus pacem cum Aureolo facit oppugnandi Posthumi studio, longoq; bello tracto per diuersas obsidiones, ac praelia rem modo feliciter, modo infeliciter gerit. Accesserat praeterea his malis, *Asiæ Astacum.* quod Scythae Bithyniam inuaserant, ciuitatesq; deleuerant. Deniq; Corinthum, quae postea Nicomedia dicta est, incensam grauius uastauerunt. Deniq; quasi coniuratione totius mundi concussis orbis partibus, etiam in Sicilia quasi quoddam feruile bellum extitit latronibus euagantibus, qui uix oppressi sunt. Et haec omnia Gallieni contemptu fiebant. Neq; enim quicquam est ad audaciam malis, ad spem bonorum bonis promptius, quam cum uel malus timeat, uel dissolutus contemnit imperator. Gallieno & Faustino COSS. inter tot bellicas clades etiam terramotus fuit, & tenebrae per multos dies. Auditum praeterea tonitruum terra mugiente, non Ioue tonante. Quo motu multae fabricae deuoratae sunt cum habitatoribus: multi terrore mortui: quod quidem malum tristius in Asiae urbibus fuit. Mota est & Roma, mota & Libya: hiatus terrae plurimis in locis fuerunt, cum aqua falsa in fossis appareret. Maria etiam multas urbes occuparunt. Pax igitur deum quaesita, inspectis Sibyllae libris, factumq; Ioui salutare, ut praecipitum fuerat, sacrificium. Nam & pestilentia tanta extiterat uel Romae, uel in Achaicis urbibus, ut uno die v millia hominum pari morbo periret. Sauiete fortuna cum hinc terramotus, inde hiatus solis ex diuersis partibus pestilentia orbem Romanum uastaret: Capto Valeriano, Gallis parte maxima obsessis, cum bellum Odenatus inferret, cum Aureolus purgeret Illyricum, cum Aemilianus Aegyptum occupasset: Gothi & Clodius, de quo dictum est superius, occupatis Thracijs, Macedonia uastarunt, Thessalonicam obsederunt: neque usquam quies mediocriter salutem ostendit uisa est. Quae omnia contemptu, ut saepius diximus, Gallieni fiebant hominis luxuriosissimi. Et si esset securus, ad omne dedecus paratissimi. Pugnatum est in Achaia Macriano duce contra eosdem Gothos. Unde uicti per Achaos recesserunt. Scythae autem, hoc est, pars Gothorum, Asiam uastabant. Tunc etiam templum Dianae Ephesiae dispoliatum, & incensum est: cuius opus est fama in populos satis nota. Pudet numerare inter haec tempora, cum ista gereretur, quae saepe Gallienus malo generis humani quasi per iocum dixerit. Nam cum ei nunciatum esset Aegyptum descivisse, dixisse fertur: Quid sine lino Aegyptio esse non possumus? Cum autem uastata Asiam, & elementorum concursionibus, & Scytharum incursionibus comperisset: Quid, inquit, sine aphonitris esse non possumus? Perdita Gallia arrisisse, ac dixisse perhibetur: Non sine trabecatis sagis tuta Respublica est? Sic deniq; de omnibus partibus mundi, cum eas amitteret, quasi detrimentis uilium ministeriorum uideretur affici, iocabatur.

batur. Ac, ne quid mali deesset Gallieni temporibus, Byzantiōrū ciuitas daranaualibus bellis claustrū ponticum per eiusdē Gallieni milites ita omnis uastata est, ut prorsus nemo superesset. Deniq; nulla uetus familia apud Byzantios inuenitur, nisi si quis peregrinatione, uel militia occupatus euasit, qui antiquitatem generis, nobilitate inq; representet. Contra Posthumum igitur Gallienus cum Aureolo, & Claudio duce, qui postea imperiū obtinuit, principe generis Constantini Cæsaris nostri bellū incepit, cum multis auxilijs Posthumus iuuaretur, Celtis, atq; Frācis, in bellū cum Victorino pcessit, cum quo imperiū participauerat. Victrix Gallieni pars fuit pluribus prælijs euentuū ratione decursis. Erat em̄ in Gallieno subitæ uirtutis audacia: nā aliquando iniurijs grauius mouebat. Deniq; ad uindictam Byzantiōrū processit: & cum nō putaret recipi se posse muris, receptus alio die omnes milites inermes, armatorū corona circumdatos, interemit fracto fœdere, qd' promiserat. per eadē tempora etiā Scythæ in Asia Romanorū ducum uirtute, ac ductu uastati ad ppria recesserunt. Interfectis sanè militibus apud Byzantium, Gallienus, quasi magnū aliquid gessisset, Romā cursu rapido cōuolauit. Conuocatisq; patribus, decētia celebrauit nouo genere ludorū, noua specie pomparū, exquisito genere uoluptatū. Iam primū inter togatos patres, & equestre ordinem albatos milites, & omni populo præeunte, seruis etiā propē omnīū, & mulieribus cū cereis facibus, & lampadis præcedentibus Capitoliū petit. Processerunt etiā altrinsecus centeni albi boues cornibus auro iugatis, & dorso ualibus sericis discoloribus præfulgentes. Agnæ candentes ab utraq; parte CC præcesserūt, & x elephāti, qui tunc erāt Romæ, mille CC gladiatores pompaliter ornati. Cū auratis uestibus matronarū mansuetæ feræ diuersi generis CC ornatu q̄ maximo affectæ. Carpenta cum mimis, & omni genere histrionū pugiles faculis, nō ueritate pugilantes. Cyclopea etiā luserūt omnes apenarij: ita ut miranda quædā, & stupenda mōstraret. Omnes uix ludis, strepituq; & plausibus personabāt: ipse medius cū picta toga & tunica palmata inter patres, ut diximus, omnibus sacerdotibus prætextatis Capitoliū petijt. Hastæ auratæ altrinsecus quingenæ. Vexilla cētena, & præter ea, quæ collegiorū erant, dracones, & signa templorū, omnīūq; legionū ibant. Ibāt præterea gentes simulatæ, ut Gotthi, Sarmatæ, Franci, Persæ: ita ut nō minus q̄ ducenti singulis globis ducerent. Hac pōpa homo ineptus eludere se credidit populū Ro. sed ut sunt Romanorū facetiæ, alius Posthumo fauebat, al⁹ Regiliano, alius Aureolo, aut Aemiliano, alius Saturnino. Nā & ipse iā imperare dicebat. Inter hæc ingens querela de patre, quē inultum filius relinqueret, & quē externi utcunq; uindicauerant. Nec tamē Gallienus ad talia mouebatur obstupefacto uoluptatibus corde: sed ab ijs, qui circum eum erant, requirebat: & quid habemus in prandio? & quæ uoluptates paratæ sunt? & qualis cras erit cœna? quales Circēses? sic confecto itinere, celebratisq; hecatombis, ad domū regiā redijt: conuiujsq; & epulis depulsis, alios dies uoluptatibus publicis deputabat. Prætereundū non est haud ignobile facetiarū genus. Nam cū rex Persarū quasi captiuorū per pompā (rem ridiculā) duceretur, quidam scurræ miscuerūt se Persis diligentissime

Celtæ.

diligentiſſime ſcrutantes omnia, atq; uniuſcuuſq; uultum mira inhiatione mirantes. A quibus cū quæreretur, quidnam agerent illa ſolertia: illi reſponderūt, Patrem principis quærimus. Quod cum ad Gallienū perueniſſet, non pudore, non mœrore, non pietate cōmotus eſt, ſcurraſq; iuſſit uiuos exuri. Quod populus factum triſtius quàm quiſquàm æſtimat, tulit. Milites uero ita doluerūt, ut nō multo poſt uicem redderent. Gallieno, & Saturnino COSS. Odenatus rex Palmyrenorum obtinuit totius Orientis imperiū: iccirco præcipue, quod ſe fortibus factis dignū tantæ maietatis infulis declarauit, Gallieno aut nullas, aut luxurioſas, aut ineptas, & ridiculas res agente. Deniq; ſtatim bellū Perſis in uindictam Valeriani, quā eius filius negligebat, indixit. Niſibin, & Carras ſtatim occupat, tradētibus ſeſe Niſibenis, atq; Carrenis, & increpantibus Gallienum. Nec deſuit tamen reuerentia Odenati circa Gallienū. Nam captos ſatrapas inſultandi propè gratia, & oſtendandi ſui ad eum miſit. Qui cum Romā deducti eſſent, uincente Odenato triumphauit Gallienus nulla mētionē patris facta: quē nec inter deos quidem niſi coactus retulit, cum mortuū audiſſet, ſed adhuc uiuentem: nam de illius morte falſo compererat. Odenatus autē ad Cteſiphontem Parthorū multitudinē obſedit. Vaſtatiſq; circum omnibus locis, innumeros homines interemit. Sed cum ſatrapæ omnes ex omnibus regionibus illuc deſenſionis cōmunis gratia cōuolaſſent: fuerunt longa, & uaria prælia, longior tamen Romana uictoria. Et cum nihil aliud ageret, niſi ut Valerianū Odenatus liberaret, inſtabat quotidie, ac locorū difficultatibus in alieno ſolo imperator optimus laborabat. Dum hæc apud Perſas geruntur, Scythæ in Cappadociam peruulerūt: illic captis ciuitatibus, bello etiā uario diu acies ad Bithyniam contulerunt. Quare milites iterum de nouo imperatore faciendo cogitauerunt, quos omnes Gallienus more ſuo cum placare, atq; in gratiā ſuam reducere nō poſſet, occidit. Cum tamen ſibi milites dignū principem quærerent, Gallienus apud Athenas ἀρχος erat, id eſt ſummus magiſtratus uanitate illa, qua & ciuis aſſcribi deſyderabat, & ſacris omnibus intereſſe. Quod neq; Adrianus in ſumma felicitate, neq; Antoninus in adulta fecerat ætate: cū tanto ſtudio Græcarū docti fuerint literarū, ut raro aliquibus doctiſſimis magnorū arbitrio ceſſerint uiuorum. Areopagitarum præterea cupiebat ingeri numero contempta propè Rep. Fuit em̄ Gallienus, quod negari nō poteſt, oratione, poëmæ, atq; omnibus artibus datus. Huius eſt illud epithalamiū, quod inter centum Poëtæ præcipuum fuit. Nam cum fratrum ſuorum filios iungeret, omnes Poëtæ græci, latiniq; epithalamia dixiſſent, idq; per dies plurimos cum ille manus ſpōſorum teneret, ut quidam dicunt, ſeptus ita dixiſſe fertur.

Abſt. pace.

- » Itē ait ò pueri pariter ſudate medullis
- » Omnibus inter uos, non murmura ueſtra columbæ,
- » Brachia non hedera: non uincant oſcula conchæ.

Longū eſt eius uerſus, orationesq; connectere, quibus ſuo tempore tam in Poëtis, quàm in rhetores emicuit. Sed aliud in imperatore quæritur, aliud in oratore, uel poëta flagitur. Laudatur ſanè eius optimum factum. Nam conſulto
Valeriani

Valeriani fratris sui, & Lucilli propinqui, ubi cōperit ab Odenato Persas uastatos, redactam Nisibin & Carras in potestatem Romanā, omnē Mesopotamiā nostrā, deniq; Ctesiphontē esse peruentum, fugisse regē, captos satrapas, pluri-
 mos Persarū occisos: Odenatū participato imperio Augustum uocauit, eiusq; monetā, qua Persas captos traheret, cudi iussit: quod & senat⁹, & urbs, & omnis
 aetas grateranter accepit. Fuit præterea idem ingeniosissimus, cuius ostendentia acumē pauca libet ponere. Nā cum taurū ingentē in arenam misisset, exissetq; Faceta.
 ad eū feriendū uenator, neq; perductū decies potuisset occidere, coronā uenato-
 ri misit: mussantibus quoq; cūctis, quid rei esset, quod homo ineptissimus coro-
 naretur, ille per curionē dici iussit: Taurū toties non ferire difficile est. Idem, cū
 quidā gemmas uitreas pro ueris uendidisset eius uxori, atq; illa re prodita, uin-
 dicari uellet, surripi quasi ad leonem uenditorē iussit. Deinde cauea caponem
 emittit: mirātibuscq; cūctis rem tam ridiculam, per curionē dici iussit: Imposu-
 ram fecit, & passus est, deinde negociatorē dimisit. Occupato tamen Odenato
 bello Persico, & Gallieno rebus ineptissimis, ut solebat, incumbente, Scythæ na-
 uibus factis Heracleam peruenerūt, atq; inde cum præda in solum propriū re-
 uerterunt: quibus multi naufragio perierunt, nauali bello superati. Per idem tem-
 pus Odenatus insidijs consobrini sui interemptus est cum filio Herode, quē &
 ipsum imperatorē appellauerat. Tum Zenobia uxor eius, quod paruuli essent
 filij eius, qui supererant Herennianus & Timolaus, ipsa suscepit imperiū: diūq; zenobia uir-
rago.
 rexit non muliebriter, neq; more fœmineo: sed nō solum Gallieno uirago me-
 lius imperare potuisset, uerū etiam multis imperatoribus fortius, atq; solertius.
 Gallieno sanē ubi nunciatū Odenatum interemptū, bellum Persis adferam ni-
 mis uindictam patris parauit. Collectiscq; per Heradianū ducem militibus, so-
 lertis principis rem gerebat. Qui tamē Heradianus cū contra Persas profectus
 esset, à Palmyrenis uictus, omnes quos parauerat milites pdidit, Zenobia Pal-
 myrenis, & Orientalibus pleriscq; uiriliter imperāte. Inter hæc Scythæ per Euxi-
 num nauigantes Istrū ingressi, multa grauiā in solo Romano fecerunt. Quibus
 compertis, Gallienus Cleochanū, & Athenū Byzantios instaurandis urbibus,
 muniendisq; præfecit. Pugnatūq; est circa Pontū, & à Byzantijs ducibus uicti
 sunt Barbari. Veneriano item duce, nauali bello Gotthi superati sunt: tum ipse
 Venerianus militari perijt morte. Atq; inde Cyzicū & Asiam, deinceps Acha-
 iam omnē uastauerunt, & ab Atheniensibus duce Dexippo scriptore horū tem-
 porū uicti sunt. Vnde pulsi per Epirū, † Macedoniā, Mœsiā peruagati sunt, A† Acheno
niā, Boetiā.
 Gallienus interea uix excitatus publicis malis, Gotthis uagantibus per Illyricū
 occurrit, & fortuito plurimos interemit. Quo comperto, Scythæ facta carragine Carrago.
 per montē Gessacē fugere sunt conati. Omnes inde Scythas Martianus uaria
 bellorū fortuna agitauit, quæ omnes Scythas ad rebellionem excitaret. Et hæc
 quidem Heracliani ducis erga Remp. deuotio fuit. Verum cum Gallieni tantā
 improbitatē ferre non possent, consilium inerunt Martianus & Heradianus, ut
 alter eorū imperiū caperet: & Claudius quidem, ut suo dicemus loco, uir omniū
 optimus electus est, qui consilio nō affuerat: essetq; apud cūctos in reuerētia,
 I ut dignus

ut dignus uideretur imperio, quemadmodū postea comprobatum est. Is enim Claudius, à quo Constantinus uigilantissimus Cæsar originē ducit. Fuit h̄sdem socius in appetendo imperio quidam Ceronius siue Cecropius dux Dalmatarum, qui eos & urbanissime, & prudentissime adiuuit. Sed cum imperiū capere uiuo Gallieno non posset, huiusmodi eum insidijs appetendum esse duxerūt: ut labem improbissimā malis fessa Rep. à gubernaculis humani generis dimouerent, ne diutius theatro, & circo addicta Rep. per uoluptatum deperiret illecebras. Insidiarum genus fuit tale. Gallienus ab Aureolo, qui principatum inuaserat, dissidebat: sperans quotidie grauē, & intolerabilem tumultuarij imperatoris aduentum. Hoc scientes Martianus & Cecropius, subito Gallieno iusserant nunciari, Aureolum iam uenire. Ille igitur militibus congregatis, quasi certum processit ad prælium, atq; ita missis percussoribus interemptus est. Et quidē Cecropij Dalmatarū ducis Gallienus dicitur esse percussus, ut quidam ferunt, circa Mediolanū, ubi continuo & frater eius Valerianus est interemptus: quē multi Augustum, multi Cæsarem, multi neutrum fuisse dicunt: quod uerisimile non est. Siquidem capto iam Valeriano, scriptū inuenimus in Fastis, Valeriano imperatore COS. quis igit̄ alius potuit esse Valerianus, nisi Gallieni frater? Constat de genere, non satis tamen constat de dignitate: uel ut cœperunt alij loqui, de maiestate. Occiso igitur Gallieno, seditio ingens militū fuit cum spe prædæ, ac publicæ uastationis imperatorem sibi utilem, necessarium, fortem, efficacem, ad inuidiam faciendā dicerent raptum. Quare consiliū principum fuit, ut milites eius quo solent placari genere, sedarentur. Promissis itaq; per Martianum aureis uicenis, & acceptis (nam præstō erat thesaurorum copia) Gallienū tyrannū militari iudicio in Fastos publicos retulerūt. Sic militibus sedatis, Claudius uir sanctus, ac iure uenerabilis, & bonis omnib⁹ charus, amicus patriæ, amicus legibus, acceptus senatui, populo bene cognitus accepit imperium. Hæc uita Gallieni fuit breuiter à me literis intimata: q̄ natus abdomini, & uoluptatibus dies ac noctes uino & stupris perdidit orbem terrarū. Triginta prope tyrannos passus est Romanū dehonestantes imperium, ita ut etiā mulieres eo melius imperarent. Ac ne eius prætereat miseranda solertia, ueris tempore cubicula de rosis fecit. De pomis castella composuit. Vuas triennio seruauit. Hyeme summa melones exhibuit. Mustum quemadmodū toto anno haberetur, docuit. Ficos uirides, & poma ex arboribus recentia semper alienis mensibus præbuit, manti libus aureis semp̄ strauit. Gemmata uasa fecit, eademq; aurea. Crinibus suis auri scobem aspersit. radiatus sæpe processit cum chlamyde purpurea, gēmatiscq; fibulis, & aureis Romæ uisus est. Vbi semper togati principes uidebantur, purpuream tunicam, auratamq; uirilem, eandemq; manicatam habuit. Gemmato baltheo usus est: caligas gēmatas annexuit, cum compages reticulos appellaret. Conuiuatus in publico est. Congiarijs populū molliuit. Senatui sportulam sedens erogauit. Matronas ad consulatum suū rogauit, h̄sdemq; manū sibi osculantibus quaternos aureos sui nominis dedit. Vbi de Valeriano patre cōperit quod captus esset, id quod philosophorum optimus de filio amisso dixisse fertur: Sciebam

Maieſtas im
peratoria.

tur: Sciebam me genuisse mortalem. dixit ille: Sciebam patrem meū esse mortalem. Nec defuit Annius Cornicula, qui eum quasi constantem principem falso sua uoce laudaret: peior tamen ille, qui credidit. Sæpe ad tibicinem processit, ad organū se recepit, cum processui, & recessui cani iuberet. Lauit die septimo æstate, uel sexto: hyeme secundo, uel tertio. Bibit in aureis semp poculis, aspernatus uitrū, dicens nil eo esse cōmunius. Semper uina uariavit. Neq; unquam in uno conuiuio ex uno uino duo pocula bibit. Concubinæ in eius triclinijs sæpe accubuerunt. Mensam secundam scurrarū, & mimorū semper propè habuit. Cum iret ad hortos nominis sui, omnia palatina officia sequebantur. Ibant & præfecti, & magistri officiorum omniū adhibebantur conutuijs, & cœnationibus. La uabant etiā simul cum principe. Admittebantur sæpe etiam mulieres, cum ipso pulchræ puellæ: cum illis anus deformes: & iocari se dicebat, cum orbem terrarū undiq; perdidisset. Fuit tamē nimia crudelitatis in milites, nam & terna millia, & quaterna militum singulis diebus occidit. Statuam sibi maiorem colosso fieri præcepit Solis habitu, sed ea imperfecta perijt. Tam magna deniq; cœperat fieri, ut duplex ad colossū uideretur. Poni autē illam uoluerat in summo æsquliarū monte, ita ut hastam teneret, per cuius caput infans ad summū posset ascendere. Sed & Claudio, & Aureliano deinceps stulta res uisa est. Siquidē etiam equos, & currū fieri iusserat pro qualitate statuæ, atq; in acutissima base poni. Porticum flaminia usq; ad pontem Miluiū & ipse parauerat ducere, ita ut tetrastyce fieret: ut autem alij dicunt, pentastyce: ita ut primus ordo pilas haberet, & ante se colūnas cum statuis, secundus & tertius, & deinceps *διὰ τῆς ἀξωνῆς* colūnas. Longū est cuncta in literas mittere: quæ q̄ uolet scire, legat Palphuriū Suram, qui cphemeridas eius uitæ composuit. Nos ad Saloninū reuertamur.

TREBELLII POLLIONIS
SALONINVS GAL
LIENVS.

IC GALLIENI filius fuit, nepos Valeriani: de quo quippe nihil est, quod dignū in literas mittatur, nisi quod nobiliter natus, educatus regie: occisus deinde non sua, sed patris causa. De huius nomine magna est ambiguitas. Nam multi eum Gallienum, multi Saloninum historiæ prodiderunt. Et qui Saloninū, iccirco quod apud Salonas natus esset, cognominatum ferunt. Qui autem Gallienum, patris nomine cognominatum, & auī Gallieni summi quōdam in Rep. uiri. Fuit deniq; hæctenus statua in pede montis Romulei, hoc est ante sacram uisam intra templum Faustinae aduecta ad arcum Fabianum: quæ habet inscriptum Gallieno minori, Salonino additum: ex quo eius nomē intelligi
I 2 poterit